

საქმე №1-----



**თბილისის საქალაქო სასამართლო
გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით**

შესავალი ნაწილი

**08 აგვისტო 2018 წელი
თბილისი**

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის
კოლეგია
მოსამართლე **გიორგი დარახველიძე**,
სხდომის მდივანი - **ნათია კოპალიანი**

ბრალდების მხარე

პროკურორი - ლ-----

დაცვის მხარე

ადვოკატი - ნ-----

თარჯიმანი - მ-----

ბრალდებული: ე-----

დაბადების თარიღი: 2-----,

მოქალაქეობა: საქართველოს მოქალაქე,

პირადი N: 0-----

განათლება : არასრული საშუალო,

ნასამართლობა: არ მქონე,

მცხოვრები: ქ. თ-----

სისხლის სამართლის საქმე №0-----

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე
მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტი.

**-ოჯახში ძალადობა, ე.ი ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა
წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი**

და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ.

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

სასამართლომ დაადგინა:

2018 წლის 18 ივნისს დაახლოებით 12:00 საათზე ქ-----
-----ში მდებარე საცხოვრებელ სახლში ე-----
ყოფილი მეუღლის გ----- მიმართ, რომელთანაც იმყოფებოდა
არარეგისტრირებულ ქორწინებაში, განახორციელა ფიზიკური ძალადობა,
ხელი ძლიერად დაარტყა სახის არეში, რის შედეგადაც ამ უკანასკნელმა
განიცადა ფიზიკური ტკივილი. აღნიშნულ ქმედებას თან ესწრებოდა მათი
არასრულწლოვანი შვილი ე-----.

ქმედების სამართლებრივი აღწერა:

2018 წლის 01 აგვისტოს წინასასამართლო სხდომაზე სასამართლომ
მოისმინა ბრალდების მხარისა და ბრალდებულის მოსაზრებები, გაეცნო
წარმოდგენილ მტკიცებულებებს და ბრალდების მტკიცებულებები
საკმარისად მიიჩნია ვარაუდისათვის, რომ აღბათობის მაღალი ხარისხით
ბრალდებულ ე----- მიმართ გამოტანილი იქნებოდა გამამტყუნებელი
განაჩენი. **(იხ. წინასასამართლო სხდომის ოქმი).**

საქმის არსებითი განხილვის დროს ე----- თავი სრულად ცნო
დამნაშავედ წარდგენილ ბრალდებაში და განმარტა, რომ გულწრფელად
აღიარებს და ინანიებს მის მიერ ჩადენილ დანაშაულს.

საქმის არსებითი განხილვის დროს სასამართლო სხდომაზე მხარეები
შეთანხმდნენ, რომ საქმეში არსებული არცერთი მტკიცებულება, სადავო
არაა და ორივე მხარე სრულად ეთანხმება აღნიშნული მტკიცებულებებით
დადგენილ და დადასტურებულ ფაქტობრივ გარემოებებს.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსსკ-ის 73-ე მუხლის თანახმად,
საქმის არსებითი განხილვის დროს გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად
მიიღება ნებისმიერი გარემოება და ფაქტი, რომელზედაც მხარეები
შეთანხმდებიან. შესაბამისად, ე----- მიერ დანაშაულის ჩადენას
უტყუარად ადასტურებს საქმეში წარმოდგენილ ერთმანეთთან
შეთანხმებულ, უდავოდ მიჩნეულ უტყუარ მტკიცებულებათა ერთობლიობა,
კერძოდ: მოწმეების: გ-----, სა-----ის, ნო-----ის
გამოკითხვისას მიღებული ინფორმაცია, სასწრაფო სამედიცინო
დახმარების შემოწმების ბარათი და საქმეში არსებული სხვა მასალებისა
და ინფორმაციის ერთობლიობა.

სამართლებრივი შეფასება:

ამდენად, საქმეში არსებულ ურთიერთშეთანხმებულ და უტყუარ

მტკიცებულებათა ერთობლიობით, სასამართლო დადგენილად მიიჩნევს:

ბრალდებულმა **ე**----- ჩაიდინა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული მართლსაწინააღმდეგო და ბრალეული ქმედება.

პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

ე----- პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა, ის რომ მან აღიარა და მოინანია ჩადენილი დანაშაული, ხოლო პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოება არ აქვს.

სასჯელის გამოყენების დასაბუთება:

სასჯელის დანიშვნისას სასამართლო ითვალისწინებს **ე**----- პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ გარემოებებს, წარსულ ცხოვრებას (მისი წარსული არაფრითაა შებღაბული), პირად და ეკონომიკურ პირობებს, რის შედეგადაც მიაჩნია, რომ სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებული მიზნების - სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოციალიზაცია - მიღწევა შესაძლებელია მსჯავრდებულის საზოგადოებისაგან იზოლირების გარეშე, პირობითი მსჯავრის გამოყენებით.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 21-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 258-260-ე, 268-269-ე, 271-274-ე, 277-279-ე, 292-293-ე მუხლებით,

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

ელ-----ი ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა ერთი წლისა და 06 (ექვსი) თვის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით, საქართველოს სსკ-ის 64-ე მუხლის თანახმად პირობით ჩათვლილ სასჯელზე გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 02(ორი) წელი.

მსჯავრდებულ **ე**----- მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება პატიმრობა გაუქმდეს და იგი დაუყონებლივ გათავისუფლდეს სასამართლო სხდომის დარბაზიდან.

მსჯავრდებულ **ელ**-----ს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს პატიმრობაში ყოფნის დრო 2018 წლის 18 ივნისიდან 2018 წლის 07 აგვისტოს ჩათვლით.

საქართველოს სსკ-ის 65-ე მუხლის საფუძველზე, მსჯავრდებულ **ელ**-----ს დაეკისროს მოვალეობა _ პრობაციის სამსახურის ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს მუდმივი ბინადრობის ადგილი, ხოლო საქართველოს სსკ-ის 66-ე

მუხლის შესაბამისად, კონტროლი მის ყოფაქცევაზე და დახმარება დაევალოს პრობაციის სამსახურს საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების კანონიერ ძალაში შესვლის შემდეგ ნივთმტკიცებად ცნობილი:

ერთი ცალი CD დისკი - დარჩეს საქმეში, საქმის შენახვის ვადით.

დანა და ჩანგალი- დაუბრუნდეს მესაკუთრეს.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე და ექვემდებარება აღსრულებას.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის მეშვეობით.

მოსამართლე
დარახველიძე

გიორგი